

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) nr 448/2013,**15. mai 2013,****millega kehtestatakse kolmanda riigi AIFI valitseja viidatava liikmesriigi kindlaksmääramise menetlus vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 2011/61/EL**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2011. aasta direktiivi 2011/61/EL alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate kohta, millega muudetakse direktiive 2003/41/EÜ ja 2009/65/EÜ ning määruseid (EÜ) nr 1060/2009 ja (EL) nr 1095/2010, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 37 lõiget 14,

ning arvestades järgmist:

- (1) Direktiivi 2011/61/EL artikli 37 lõike 4 punktis b, punkti c alapunktis i, punktides e ja f ning punkti g alapunktis i osutatud olukordades võib alternatiivsete investeerimisfondide (AIFide) kolmanda riigi valitseja puhul, kes kavatseb valitseda ELi AIFe ja/või turustada oma valitsevaid AIFe ELis, olla võimalikuks viidatavaks liikmesriigiks rohkem kui üks liikmesriik. Sellistel juhtudel tuleb kolmanda riigi AIFI valitsejal esitada kõnealuste liikmesriikide pädevatele asutustele taotlus, et määrata kindlaks tema viidatav liikmesriik. Taotlusele tuleks lisada kogu asjakohane teave ja dokumendid, mis on vajalikud viidatava liikmesriigi kindlaksmääramiseks asjaomase AIFI valitseja jaoks. Asjaomased pädevad asutused peaksid võtma vastu ühisotsuse viidatava liikmesriigi kindlaksmääramiseks. Tuleb kehtestada menetlus, mida asjaomased pädevad asutused peavad järgima viidatava liikmesriigi kindlaksmääramisel. Kuna viidatava liikmesriigi määramine on asjaomaste liikmesriikide pädevate asutuste ühine kohustus, peaks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1095/2010 ⁽²⁾ asutatud Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve (ESMA) tagama, et kõik võimalikud viidatavad liikmesriigid on sellise otsuse tegemisse nõuetekohaselt kaasatud, ning aitama jõuda kokkuleppele.
- (2) Viidatava liikmesriigi kindlaksmääramise menetlus on erinev menetlusest, mida kohaldatakse direktiivi 2011/61/EL kohaselt tegevusloa taotlemise korral. Pärast seda, kui viidatav liikmesriik on kindlaks määratud, peab asjaomane kolmanda riigi AIFI valitseja taotlema kõnealuse liikmesriigi pädevalt asutuselt tegevusluba, tehes seda sama menetluse kohaselt ja samadel tingimustel, mida kohaldatakse AIFI valitsejate suhtes direktiivi 2011/61/EL artiklite 7 ja 8 kohaselt.
- (3) Direktiiviga 2011/61/EL kohustatakse liikmesriike kohaldama alates 22. juulist 2013 õigus- ja haldusnorme, millega võetakse kõnealune direktiiv üle. Ilma et see

piiraks direktiivi 2011/61/EL artikli 67 lõikega 6 ette nähtud delegeeritud õigusakti kohaldamist, hakatakse ka käesolevat määrust seepärast kohaldama alates samast kuupäevast.

- (4) Käesolevas määruses sätestatud meetmed on kooskõlas Euroopa väärtpaberikomitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1**Menetlus viidatava liikmesriigi kindlaksmääramiseks mitme võimaliku viidatava liikmesriigi hulgast**

1. Kui kolmanda riigi alternatiivsete investeerimisfondide valitseja, kes kavatseb valitseda ELi alternatiivseid investeerimisfondide (AIFid) ilma neid turustamata või kavatseb turustada oma valitsevaid AIFe ELis, esitab taotluse, et määrata kindlaks tema viidatav liikmesriik vastavalt direktiivi 2011/61/EL artikli 37 lõike 4 teisele lõigule, peab see taotlus olema kirjalik ning adresseeritud kõigile nende liikmesriikide pädevale asutusele, mis on võimalikud viidatavad liikmesriigid. Taotluses loetletakse kõik võimalikud viidatavad liikmesriigid.

2. Kolmanda riigi AIFI valitseja taotlus sisaldab teavet ja dokumente, mis on vajalikud viidatava liikmesriigi kindlaksmääramiseks.

3. Direktiivi 2011/61/EL artikli 37 lõike 4 punktis b osutatud olukorras hõlmavad selline teave ja dokumendid järgmist:

- a) viide liikmesriikidele, kus on kolmanda riigi AIFI valitseja valitsevad AIFid asutatud;
- b) viide liikmesriikidele, kus kolmanda riigi AIFI valitseja valitseb varasid;
- c) sellise vara maht, mida kolmanda riigi AIFI valitseja valitseb eri liikmesriikides.

4. Direktiivi 2011/61/EL artikli 37 lõike 4 punkti c alapunktis i osutatud olukorras hõlmavad selline teave ja dokumendid järgmist:

- a) viide liikmesriigile, kus kolmanda riigi AIFI valitseja valitsev AIF on asutatud;
- b) viide liikmesriikidele, kus kolmanda riigi AIFI valitseja kavatseb AIFI turustada.

⁽¹⁾ ELT L 174, 1.7.2011, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 331, 15.12.2010, lk 84.

5. Direktiivi 2011/61/EL artikli 37 lõike 4 punktis e ja punkti g alapunktis i osutatud olukordades hõlmavad selline teave ja dokumendid järgmist:

- a) viide liikmesriikidele, kus kolmanda riigi AIFi valitseja valitsetavad AIFid on asutatud;
- b) sellise turustamisstrateegia kirjeldus, millega suudetakse tõestada kolmanda riigi AIFi valitseja kavatsust turustada teatavat AIFi või mitut AIFi konkreetsetes liikmesriigis või mitmes liikmesriigis ning arendada välja tulemuslik turustamine konkreetsetes liikmesriikides, märkides ära vähemalt järgmise:
 - i) liikmesriigid, kus turustajad (ja iseturustamise korral AIFi valitseja) kavatsevad AIFi valitseja valitsetavate AIFide osakuid või aktsiaid pakkuda, sealhulgas valitsetavate varade eeldatav osakaal kogu ELis pakutavatest osakutest ja aktsiatest;
 - ii) nende sihtrühma kuuluvate investorite eeldatav arv, kelle asukoht on liikmesriikides, kus AIFi valitseja kavatseb turustada oma AIFe;
 - iii) liikmesriikide ametlikud keeled, millesse on tõlgitud või tõlgitakse pakkumis- ja reklaamdokumendid;
 - iv) turustustegevuse jaotus nende liikmesriikide lõikes, kus AIFi valitseja kavatseb turustada oma AIFe, võttes arvesse eelkõige reklaamide ja müügiesitluste silmapaistvust ja sagedust.

6. Direktiivi 2011/61/EL artikli 37 lõike 4 punktis f osutatud olukorras hõlmavad selline teave ja dokumendid käesoleva artikli lõike 5 punktis b sätestatud teavet.

7. Need pädevad asutused, kelle kui võimalike viidatavate liikmesriikide pädevate asutuste poole kolmanda riigi AIFi valitseja pöördub, kontakteeruvad viivitamata käesoleva artikli lõikes 1 osutatud taotluse saamisest ja mitte hiljem kui kolm tööpäeva pärast taotluse saamist üksteisega ja Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvega (ESMA), et otsustada, kas direktiivi 2011/61/EL artikli 37 lõike 4 kohaselt võib ELis olla ka mis tahes muid asjaomaseid pädevaid asutusi.

ESMA taotluse korral esitavad pädevad asutused ESMA-le viivitamata kolmanda riigi AIFi valitseja esitatud täieliku taotluse.

8. Kui on otsustatud, et ELis võib olla ka muid asjaomaseid pädevaid asutusi, teavitab ESMA neid viivitamata ja tagab, et neile edastatakse kolmanda riigi AIFi valitseja esitatud täielik taotlus.

9. Kõik menetlusse kaasatud pädevad asutused ja ESMA võivad nõuda kolmanda riigi AIFi valitsejalt täiendavat teavet ja dokumente, mida on vaja viidatava liikmesriigi kindlaksmääramiseks.

Selline täiendava teabe või dokumentide taotlus on kirjalik, sisaldab põhjuseid ning sellest teavitatakse samaaegselt kõiki teisi asjaomaseid pädevaid asutusi ja ESMA-t.

Kui taotluse esitanud pädev asutus või ESMA saab täiendava teabe või dokumendid, edastab taotluse esitanud asutus kõnealuse teabe või dokumendid vastavalt olukorrale viivitamata kõigile teistele asjaomastele ametiasutustele ja ESMA-le.

10. Ühe nädala jooksul alates sellest, kui pädevad asutused saavad AIFi valitsejalt lõikes 1 osutatud taotluse või kui lõike 8 kohaselt saab selle mis tahes muu pädev asutus ELis, esitavad kõik asjaomased pädevad asutused üksteisele ja ESMA-le arvamuse asjakohase viidatava liikmesriigi kindlaksmääramise kohta.

11. Seejärel määravad kõik pädevad asutused ühiselt kindlaks viidatava liikmesriigi. Viidatav liikmesriik määratakse kindlaks hiljemalt üks kuu pärast seda, kui taotluse saavad kolmanda riigi AIFi valitseja kindlaks tehtud pädevad asutused või vastavalt lõikele 8 muud pädevad asutused ELis.

Juhul kui nõutakse täiendavat teavet, pikendatakse esimeses lõigus osutatud tähtaega, et see hõlmaks ajavahemikku, mis jääb lõikes 9 osutatud täiendava teabe ja dokumentide taotluse esitamise ning sellise teabe ja dokumentide saamise vahele.

12. ESMA abistab asjaomaseid pädevaid asutusi ja vajaduse korral hõlbustab määruse (EL) nr 1095/2010 artikli 31 kohase viidatava liikmesriigi kindlaksmääramist.

13. Viidatava liikmesriigina kindlaksmääratud liikmesriigi pädev asutus teavitab kirjalikult ja põhjendamatult viivitusega kolmanda riigi AIFi valitsejat sellest kindlaksmääramisest.

14. Juhul kui taotluse esitanud kolmanda riigi AIFi valitsejat ei teavitata kindlaksmääramisest kirjalikult seitsme päeva jooksul või asjaomased pädevad asutused ei ole viidatavat liikmesriiki kindlaks määranud käesoleva artikli lõike 11 esimeses lõigus osutatud tähtaja jooksul, võib taotluse esitanud kolmanda riigi AIFi valitseja ise valida oma viidatava liikmesriigi vastavalt direktiivi 2011/61/EL artikli 37 lõike 4 teises lõigus sätestatud kriteeriumidele.

Kolmanda riigi AIFi valitseja teavitab oma viidatava liikmesriigi valikust kirjalikult kõiki pädevaid asutusi, kellele taotlus oli esialgu adresseeritud, ja ESMA-t.

15. Juhul kui kolmanda riigi AIFi valitseja valitud viidatav liikmesriik ja pädevate asutuste kindlaksmääratud viidatav liikmesriik on erinevad, teavitavad asjaomased pädevad asutused kolmanda riigi AIFi valitsejat kindlaksmääramisest võimalikult kiiresti, kuid mitte hiljem kui kaks tööpäeva pärast seda, kui AIFi valitseja teavitas neid oma valikust vastavalt lõikele 14. Sel juhul on viidatav liikmesriik pädevate asutuste kindlaks määratud liikmesriik.

*Artikkel 2***Jõustumine**

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolevat määrust kohaldatakse alates 22. juulist 2013.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 15. mai 2013

Komisjoni nimel

president

José Manuel BARROSO
